

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 18 noiembrie 2021 – Fereydoun Mahmoudian/Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

(Cauza C-681/19 P) ⁽¹⁾

(Recurs – Politica externă și de securitate comună (PESC) – Măsuri restrictive luate împotriva Republicii Islamice Iran – Prejudiciu pretins a fi fost suferit de reclamant ca urmare a înscrierii și a menținerii numelui său pe lista persoanelor și a entităților cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice – Acțiune în despăgubire – Competența Curții de a statua cu privire la cererea de reparare a prejudiciului pretins a fi fost suferit ca urmare a unor măsuri restrictive prevăzute de decizii din cadrul PESC – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept având ca obiect să confere drepturi particularilor)

(2022/C 24/03)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Fereydoun Mahmoudian (reprezentanți: A. Bahrami, avocat, N. Korogiannakis, dikigoros)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M.-C. Cadilhac și M. Bishop, agenți), Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouquet și J. Roberti di Sarsina, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Îl obligă pe domnul Fereydoun Mahmoudian să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 372, 4.11.2019.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Okręgowy w Warszawie – Polonia) – Procedură penală privind pe WB (C-748/19), XA, YZ (C-749/19), DT (C-750/19), ZY (C-751/19), AX (C-752/19), BV (C-753/19), CU (C-754/19)

(Cauzele conexate C-748/19-C-754/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Stat de drept – Independența justiției – Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE – Reglementare națională care prevede posibilitatea ca ministrul justiției să detașeze judecători la instanțe superioare și să revoce aceste detașări – Complete de judecată în materie penală care includ judecători detașați de ministrul justiției – Directiva (UE) 2016/343 – Presumția de nevinovăție]

(2022/C 24/04)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Warszawie

Părțile din procedura penală principală

WB (C-748/19), XA, YZ (C-749/19), DT (C-750/19), ZY (C-751/19), AX (C-752/19), BV (C-753/19), CU (C-754/19)

cu participarea: Prokuratura Krajowa, fostă Prokuratura Rejonowa w Mińsku Mazowieckim (C-748/19), Prokuratura Rejonowa Warszawa-Żoliborz w Warszawie (C-749/19), Prokuratura Rejonowa Warszawa-Wola w Warszawie (C-750/19, C-753/19 și C-754/19), Prokuratura Rejonowa w Pruszkowie (C-751/19), Prokuratura Rejonowa Warszawa-Ursynów w Warszawie (C-752/19), precum și Pictura sp. z o.o. (C-754/19)

Dispozitivul

Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, citit în lumina articolului 2 TUE, precum și articolul 6 alineatele (1) și (2) din Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale trebuie interpretate în sensul că se opun unor dispoziții naționale potrivit cărora ministrul justiției dintr-un stat membru poate, pe baza unor criterii care nu sunt făcute publice, pe de o parte, să detașeze un judecător la o instanță penală superioară pentru o perioadă determinată sau nedeterminată și, pe de altă parte, în orice moment și printr-o decizie care nu este motivată, să revoce această detașare, indiferent de perioada determinată sau nedeterminată a detașării menționate.

(¹) JO C 54, 17.2.2020.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 noiembrie 2021 – Comisia Europeană/Ungaria

(Cauza C-821/19) (¹)

[Acțiune în constatarea nedeplinirii obligațiilor – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Politica privind azilul – Directivele 2013/32/UE și 2013/33/UE – Procedură de acordare a protecției internaționale – Motive de inadmisibilitate – Noțiunile de „țară terță sigură” și „primă țară de azil” – Sprijin acordat solicitanților de azil – Incriminare – Interdicție de intrare în zona de frontieră a statului membru în cauză]

(2022/C 24/05)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial de J. Tomkin, A. Tokár și M. Condou Durande, ulterior de J. Tomkin și A. Tokár, agenți)

Pârâtă: Ungaria (reprezentanți: K. Szijjártó, M. Tátrai și M. Z. Fehér, agenți)

Dispozitivul

1) Ungaria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul:

- articolului 33 alineatul (2) din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale, prin permiterea respingerii ca inadmisibilă a unei cereri de protecție internațională pentru motivul că solicitantul a sosit pe teritoriul său printr-un stat în care nu este expus unor persecuții sau unui risc de vătămări grave ori în care este garantat un nivel de protecție adecvat;
- articolului 8 alineatul (2) și al articolului 22 alineatul (1) din Directiva 2013/32, precum și al articolului 10 alineatul (4) din Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională, prin sancționarea penală în dreptul său intern a comportamentului oricărei persoane care, în cadrul unei activități de organizare, acordă sprijin la înaintarea sau depunerea unei cereri de azil pe teritoriul său, în cazul în care se poate dovedi, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că această persoană era conștientă de faptul că cererea respectivă nu putea fi admisă în temeiul acestui drept;
- articolului 8 alineatul (2), al articolului 12 alineatul (1) litera (c) și al articolului 22 alineatul (1) din Directiva 2013/32, precum și al articolului 10 alineatul (4) din Directiva 2013/33, prin privarea de dreptul de a se apropia de frontierele sale externe a oricărei persoane suspectate de săvârșirea unei asemenea infracțiuni.

2) Respinge în rest acțiunea.